

Рефлексивност подразумева склоност наставника ка упорном и пажљивом преиспитивању сопственог деловања у светлу свих својих знања и уверења.

То је наставник који своје деловање заснива на истраживању и критичком промишљању сопственог деловања – који, дакле, сагледава праксу из различитих перспектива, заснива је полазећи од откривања и разумевања сопствених претпоставки, који развија и мења своју праксу и околности које су за њу значајне.

Бити рефлексивни практичар не значи преиспитивати сопствене поступке само онда када се суочавамо са неким проблемом у настави, нити анализирати сопствено поступање само онда када имамо разлога да верујемо да је оно могло бити делотворније.

Наставника који промишља о својој пракси одликује:

- ✓ тенденција ка континуираном самоанализирању и самопраћењу;
- ✓ осетљивост за сагледавање ситуације из различитих углова;
- ✓ трагање за елементима добре праксе;
- ✓ отвореност да испробава другачије начине рада од устаљених;
- ✓ отвореност да размењује искустава са колегама;
- ✓ спремност да на лицу места промени претходно постављени план у зависности од начина на који ученици реагују током часа;
- ✓ спремност да анализира уверења на којима се темеље његови свакодневни поступци.